

ШАМДЕК ЎЗИДАН КЕЧИБ...

Комила опа ҳақида ҳаммас-ларидан, кўп одамлардан санимий дил сўзларини тақдор тақдор эшитганман. Таърифини халқ мақоллари ила айтишди: «Тилдан бол томади», «Ширин сўзи шакардан ширин», «Камтарлиги — катта бойлиги». Бу — бежиз эмас.

Қаҳрамонимиз билан тани-шинг: меҳр-шафқат ҳамшира-си. Иш жойи—жумҳурият Ки-зил Ярим Ой жамиятининг Со-бир Раҳимов ноҳисси бўлими. Қабул жойи — пойтахтимизда-ги 9-шифохона биносиде.

— Ҳар бир касб соҳиб учун, айниқса, шифокор учун халқ дуосидан зиёд муқофот бў-лмас керак, — дейди шифо-хона бош врачини Гаҳар Исло-мова. — Жамоамиз аъзолари орасиде онахонимизнинг оло-қиде ўрни бор. У меҳрибон мураббий. Дўстлари даврасиде ҳам, наҳот истаб келган бемор нарҳисиде ҳам бирдек: му-лойим, ширин сўзини ҳеч ким-дан аямайди. Бутун вужуди билан ишлаган одамлар билан. Шифокорликка чин илос кўй-ганликлари мана ҳамшира тў-лқилантиради.

Опа фахрий касб эгаси де-сақ, янгилашмади. У ёлғиз аш-шавқли, ноғирон ва бемор-ларга қаради.

Меҳрини улардан дарг туг-майди. Шифокор билан ҳам-корликда беморлар хонадонига бориб, уларни кўришга одатланган. Хонадонларга та-шир-риф буюрс, уларнинг ҳеҳра-

лари ниҳоятда очилиб кетади. Ҳамшира муолажа дафтери тутуди. Шифокор белгилаган дори-дармонларни эзиб олади. Уларни харид қилишда одам-ларга, айниқса, ёлғиз кишилар-га ердан бериш мақсадида дори-хоналарда ҳам бўлади. Ёлғиз онахонларни овқатлан-тириш, хоналарини саранжом-саришта қилишда кўмаклаша-ди.

Ҳа, Комила Кучербоева мана 31 йилдирки, оқ халатни ардоқ-лаб, кишилар қалбига малҳам, дардига дармон бўлаётди. У қанчадан-қанча наҳот талаб кишиларга қўлини чўзмади, дейсиз. Айни кунларда Кумри Аҳмедова, Гулжамол Мираҳ-медова, Кумри Хошимова син-гарини ёлғиз онахонлар, Улуғ Ва-тан уруши қатнашчиси Вален-тина Климова, Нури Нисзова опа меҳридан баҳраманд. Нур-дек пок юраги инсонга меҳр-муҳаббат, шафқат билан лим-мо-лим камтарин ёлғ хасталар-нинг кўнглини тоғдек кўтариш-да, дардларидан фориғ қилиш борасида ҳормай-толмай тер тўкаётди.

Опа Қизил Ҳоч ва Қизил Ярим Ой Бутуниттифоқ жамия-тининг Пирогов номи медали билан муқофотланган. У бир неча бор Иттифоқ ва жумҳу-рият анжуманларининг қатнаш-чиси бўлган, меҳнат фахрийси.

Ораимизда эл олқишини ол-ган шундай инсонлар бор бў-лсин, деймиш.

— Тиббиёт ходимлари дуч келинаётган муаммоларни сабр-тоқат билан енчишмоқда, — дейди Комила Кучер-боева. — Бундай қийинчи-ликлар олдинлари ҳам бўл-ган. Шундай кезларда бир-биримизга меҳрибон, оқибат-ли бўлишимиз керак. Чунки меҳр ҳар қачон, ҳар вақт ке-рак. Инсонга меҳрибонлик менга ашшигимдай ота-онам-дан юққан. Улар ҳамшира на-сиҳат қилишарди: эл қурматини қозонаман десанг, мулойим, одамлар қисметига қамарбаста бўлгин. Ана шу гаплар бутун ҳам қулонида жаранглайди. Ҳозир ҳам 20 нафар пенсio-

Кекса, ёш — ҳайта ҳар кимки етар — Ҳаммаси изма-из, бирма-бир ўтар. Бу дунё ҳеч кимга қолмас абадий, Кетадилар, кетамиз, келишар кетар. Умар ҲАЙЕМ.

Инсон бу дунёнинг меҳмони. Унинг ниҳтилари, маънавий камолоти эса авлод-ларга ўтади, авлодлар давомийлигида аба-дий намоян бўлади. Энг яқин одамнинг йў-қотишдан кишилар руҳан эзилдилар, аф-сус-надоматлар чекадилар, тирикликда қилинмаган барча эъзозларни эгуликлар-ни вафотидан кейинги хотирлаш маросим-ларида бор-йўғига қарамай ўрнини бо-шига ҳаракат қиладилар. Оқибатда гўё «руҳий озуқа» — «тектилик» олгандек бў-лиладилар.

Энг ачинарлики шундаки, инсонийлик-нинг бирон-бир рисолисига тўғри келмай-диган бундай ҳаракатларни кўр-кўрона ўзимизни билмасликка олиб бажарамиз. Аксарият гап — оилаларнинг жамғарма-ларини ўз ўрнига сарф этмоқ кераклиги ва исрофга йўл қўймаслик ҳақида боряпти. Ҳар бир халқнинг ўз урф-одатлари ва мар-сумиларида ўзига хошлик билан бирга умуминсоний жиҳатлари кўзга ташланиб туради, деймиш.

Дарҳақиқат, ажаҳонда қам-қариндошлар йиғлаб-сўқиб, етим қолган болаларга ачи-ниб, юраклари эзилиб, қайғу чекиб турган бир пайтда кишини қаттиқ рағбатидан расм-русумлар одат тусига кирмоқда. Ма-селан, қабиристонга борган одамларга пул ва матолар бериш, чой ва совиулар тар-қатиш кўпчиликни рағбатиде. Инсон та-биғатиға ёт бўлган рўмолча тарқатишлар, пул (3 сўмдан 10 сўмгача), икки думалоқ чой ва атир совиу беришлар. Уни инда-май олувчилар ҳамдардик этгани келган-ми ёки ердан ўрнига хонадонларини анча мушкул аҳволга қилиб кетиш учун кел-ганими! Баъзи жойларда мол, қўй сўйиб дастурхонга тортиладилар. Бу каби зарарли одатлар Тошкент, Самарқанд, Жиззах, Қашқадарё ва Сурхондарё вилоятларида ҳамон учраб турибди. Биргина дафи кун-

Х. СУЛТОНОВ, «Совет Ўзбекистони» махсус муҳбири.

Суратда: Комила опа Нури Нисзова хонадониде. Р. АЛБЕКОВ олган сурат.

ҚАДРИЯТЛАРИМИЗ

ЧИРОҚ

ЕКИ ДАФН РАСМ-РУСУМЛАРИ ХУСУСИДА

нинг ўзидаёқ азодор оилалар катта чи-кимларга тўшмоқдалар. Ваҳолонки, аза-дор оилалар таширф буюрганлар улера чин юракдан ҳамдардик билдириши, қў-лидан келса бирон ердан бериши, инсо-ний бурчин ўтагани келиши керак-ку!

«Бизнинг ноҳиямизда аза беғлувч о-ўяпти. Улик кўмилгач учин, еттиши, қатор пайшанбалликлар, қирқи, эллик инюси, ҳайит ошлар, йили ва ҳоназоларини ўт-ка-шиш керак. Бу маросимларнинг барчасида жоилқ сўйилиб, юртга ош берилади. Дас-турхонга писта, бодома, шўрданак, ёнғоқ, турли ширинликлар тўлдириб ташланади. Таъзияга келган кишиларнинг писта чекиб, тортиб еб ўтиришларини бир кўш олдингиз-га келтириш-а!» деб ёзибди муштарий Р. Эшназарова. (Чироқчи ноҳияси).

Шундай хатлардан ана бирини ҳаяжон-ланмасдан ўқиб бўлмайди. — «Ўтган йил 27 декабрь кунини дадам вафот этдилар. Шундан билдимки, бизда ҳам чой, дурра, совиу бериш одати бор экан. Яхши одам-ларнинг масъулияти билан дурра тарқатмас-ликка қарор қилдик. Чунки оиламизда фақат дадамгина ишлар эдилар. Укаларим ҳали ёш, ўзим Тошкентда ўқийман. Бир пайт таъзияга келган хотинларнинг: «Вой-ей, дурра беришмади-я» дейишгани қулониға чалиди. Шунда «Эҳ одамлар, дадамнинг ўлишларини олдиндан билган-мизда, тайёргарлик кўрадик, ҳаммангиз-ни рози қилар эдик. Наҳотки, норасида гўдаклар ҳақидан ўзларингизни тиблмай-

сизлар!» — дея ҳайқиргим келди, деб ёзибди тошкентлик талаба Ҳ. Абдужали-лова.

— 1920-30-йиллардаги маросимларда бун-дай ориқчиликлар йўқ эди. Уша вақтда азодорларни ташишга солмаслик учун эшик ёнига тоза буйра ташлаб қўйиларди. Ҳурмат қилган, эслган одам шу буйрада ўтириб, марҳумини хотирлаб кета бери-ди, — деб эслади муътабар отахонлар.

Шу каби тадбирларга ҳозир жумҳурия-тимизнинг баъзи жойларида амал қила бошладилар. Жумладан, Тошкентнинг Со-бир Раҳимов ноҳиясидаги Ойбек ва Бе-руний номи маҳаллаларида камтарона хотирлаш тадбирлари ўтказила бошланди. Яқинда Тошкент шаҳар Акмал Икромов ноҳиясининг Файзулла Ҳўжаев номи ма-ҳалласида шундай қилинди. Маҳалла дафн хотирлаш маросимида дастурхон бе-затиш одати беқор қилинган.

Бундан уч-тўрт йил муқаддам совет, кў-жалик органларнинг ходимлари дафн маросимларига боришга чўчиб қолган эдилар. Чунки дафн маросимини айрим кишилар бутунлай диний маросимга чиқар-иб қўйгандилар. Йўқ бизнингча, бундай эмас. Инсонни сўнги йўлга кузатиш «биз тирикларнинг инсоний бурчимиздир. Не-гаки, бир умр меҳнат қилиб, жамият ра-ванлиги ози-кўлими ҳисса қўшган марҳум энди ҳеч қачон тирилар сафига қайтиб келмайди. Дафн маросимларида ориқче ҳаракатларга, кераксиз ва беъмаъни расм-русумларга, ҳуррофий кўринишларга йўл қўймаслик учун аҳоли ўртасида тушуни-риш ишлари олиб боришимиз керак.

Инсонни сўнги йўлга кузатиш, унинг ҳурматини жойига қўйиш, оилалар ва яқин қариндош-уруғлар, дўстлар томонидан тез-тез хотирлаб туриш, ёдга олиш — Сиз билан бизнинг бурчимиздир. Шундай экан, келинг дўстлар, марҳумлар хотирасини жойига қўйалик.

Билал АМИНОВ, тарих фанлари номзоди.

БАДАЛ НУРМУҲАМЕДОВ

Ўзбек совет театр санъа-ти оғир жудодликка учради. Ўзбекистон ССР халқ ар-тисти Бадал Нурмуҳамедов 79 йилда вафот этди.

Б. Нурмуҳамедов 1913 йилда Тошкент шаҳрида намбағал деҳқон оиласида туғилди. Қўнофабрика но-шида очилган актёрлик сту-диясини битириб, шу жамоа-да ишлади. Узоқ йиллар қўғирчоқ театрида ва Му-қимий номи мусиқий театр-да актёр бўлиб ижод қилди.

1950 йилдан то умрининг охиригача И. Охунбоев номи жумҳурият ёш то-шабинлар театрида меҳнат қилди. Б. Нурмуҳамедов-нинг актёрлик истеъдоди айнан шу жамоада камол топди.

Актёр яратган Маҳкам ака («Ўз уйингдасан»), Охунбоев («Абдулла На-биев»), Ота («Оқ кема»), Карло бобо («Бурагино») сингарини кўплаб образлар Ўзбек театр санъатининг раванлиги катта ҳисса қў-шиши билан бирга, ўсиб келётган ёш авлод онгиде инсоний фазилатлар камол топишида ўзига хос мактаб вазирасини ўтади.

Айниқса, унинг «Оталар сўзи — ақлнинг кўзи» те-лекурсутидаги сермаҳсул ижоди миллионлаб томоша-бинлар қалбига меҳр-оқи-бат, саховат, қадрият туй-ғуларини уйғотишга хизмат қилди.

Ўзбекистон театр санъа-тини ривожлантиришдаги катта хизматлари учун Б. Нурмуҳамедовга «Ўзбеки-стон ССР халқ артисти» фахрий унвони берилган эди.

Ажойиб инсон, истеъдо-ли актёр ва коммунист Бадал Нурмуҳамедовнинг ёрқин хотираси санъат мух-лислари қалбига узоқ сақ-ланиб қолади.

Бир гуруҳ ўртоқлари.

ЭЪЛОН ВА БИЛДИРУВЛАР

ЙИГИТ ВА ҚИЗЛАРИ

Агар Сиз Урта Осиёдаги энг йирик корхоналардан би-ри бўлиш Тошкент авиация ишлаб чиқариш бirlашма-сида меҳнат қилмоқчи ва машинасозлик олий билимгоҳи-да таълим олмоқчи бўлсангиз

8-ТАЖРИБАНИ ҚУНАР-ТЕХНИКА БИЛИМ ЮРТИГА ЎҚИШГА КЕЛИНГ!

Бу ерда Сиз учин аппаратларнинг йиғувчи-чилангар, ме-ханик-йиғув ишлари чилангарин, сановат ускуналарини таъмирловчи чилангар, рақамли дастур воситасида бош-қариялданг дастгоҳларнинг оператори, тонари, фреер-чи, кенг қамровли дастгоҳчи касбларини эгаллаб чиқи-шингиз мумкин

Таълим ўзбек ва рус тилларида олиб борилади.

9-СИНФЛАРИНИ БИТИРУВЧИЛАР ТАЖРИБАНИ ГУРУҲДА ЎҚИДИЛАР ВА 2 ЙИЛ ДАВОМИДА УР-ТА МАЪЛУМОТ ҲАМДА КАСБ ЭГАСИ БУЛАДИЛАР.

Бир йиллик гуруҳлардаги 9-синф битирувчилари ишчи малакасини эгаллайдилар.

11-синфин битирувчилар ойига 115—150 сўм миқдо-рида стипендия олиб ўқийдилар ва 6 ой давомида касб эгаллаб чиқадилар.

Ўқини даврида ўқувчилар овқатланиш, кийим-бош билан таъминланадилар. Улар Ўчалов номидаги Тошкент авиация ишлаб чиқариш бirlашмасига қарашли пансион-ат ва профилакторийда дам олиб, соғлиқларини му-стаҳкамлашлари мумкин.

Ўқини вақти меҳнат фаолиятига қўшиб ҳисобланади. Билим юртини «аъло» баҳолар билан битирганлар ма-шинасозлик олий билимгоҳига ва ўқувчилар билим юрт-ларига ўқишга юбориладилар.

Совет Армияси сафаридаги хизмат қилиб қайтган бошқа шаҳарлик ўқувчиларга ётқонхонадан жой берилади.

Билим юртига қўйилгача борилади: 10, 23, 27-трам-вайлар; 18, 48, 97-автобуслар; 1, 10, 14, 18, 24-троллей-бусларнинг «Ленинград» меҳмонхонаси» бекати.

Манзилми: 700128, Усмон Юсупов кўчаси, Авиация тор кўчаси, 10-уй. Телефон: 41-57-54.

Ўзбекистон ССР Фанлар Академиясининг Зоология ВА ПАРАЗИТОЛОГИЯ ИЛМГОҲИ

1991 йил учун ишлаб чиқаришдан ажрал-маган ҳолда ўқиниш учун «Зоология» ихтисоси бўй-на (2).

Ўзбекистон ССР Фанлар Академиясининг Тилшунослик Илмгоҳи

Ўзбекистон ССР Фанлар Академиясининг муҳбир аъзо-си

Юсуф СУЛТОНОВНИНГ

вафот этганлиги муносабати билан чуқур таъзия нэхор қиладилар.

Тошкент ирригация ва қишлоқ хўжалигини механизация-лаштириш муҳандислари олий билимгоҳи жамоаси «электротехниканинг назарий асо-слари» кафедрасининг профессо-ри С. М. Мажибонга онаси

Токимон САДАЛНИЖУМАЕВНИНГ

вафот этганлиги муносабати билан чуқур таъзия нэхор қиладилар.

Ўзбекистон ССР Фанлар Академиясини ишлаб чиқариш ишларини ўргатиш кенгаши жамоаси институтининг катта илмий ходими М. Гапировга онаси

Зиёда ҚОДИРОВНИНГ

вафот этганлиги муносабати билан чуқур таъзия нэхор қиладилар.

Тошкент Давлат чет тиллар педагогика олий билимгоҳи жамоаси испан тили кафедрасининг мудир Э. З. Зокорив-га онаси

Шулоат ТУЛАГОНОВНИНГ

вафот этганлиги муносабати билан чуқур таъзия нэхор қиладилар.

Ўзбекистон ССР Фанлар Академиясининг Адабиёт илмгоҳи жамоаси илмий ходими М. О. Шоабдуллаевага умр йўлидоши

Фатхутдин Маънович НАСРЕТДИНОВНИНГ

вафот этганлиги муносабати билан чуқур таъзия нэхор қиладилар.

Тошкент ирригация ва қишлоқ хўжалигини механизация-лаштириш муҳандислари олий билимгоҳи жамоаси «агрономия ва зоология» кафедрасининг профессо-ри Ж. В. Турдиевга отаси

Дурдин БЕШИМОВНИНГ

вафот этганлиги муносабати билан чуқур таъзия нэхор қиладилар.

ФУТБОЛ

ҚАДДИМИЗНИ ҚАЧОН РОСТЛАЙМИЗ?

Мухлисларнинг бундай ҳақ-ли эътирозларида жон бор. Уларнинг муҳарририятимизга куюнчилик билан ёзётган мактубларида ниҳоятда қийин аҳволда қолишгани баён этилади. Сирасини айтганда, «Пахтакор» футболчиларининг олий лигага чиқишини на-не орузлар билан кутган эдик. Мана, мамлакат чемпионати-нинг дастлабки давраси ўйин-лари ҳам якуланди. Ҳал қил-увчи давра ўйинларини эса пахтакорчилар билан пойтахт темирйўлчилари бошлаб бе-ришди.

Афсуски, «зангори экран» орқали Москвадан олиб кўр-сатишган ана шу учрашувни кўрганларнинг ҳафсалалари пир бўлди, кайфиятлари бу-зилди. Босиб, пахтакорчилар қандайдир қовушмаган ўйин кўрсатишди. Уларнинг ҳеҳра-катиде лоқайдлик десак қў-полроқ бўлар-у, лекин суст-кашлик борлиги яққол намоян эди.

Бу аҳволда «Пахтакор» охи-ри ўриндан кўзгаловиш амри маҳол. Наҳотки, имкониат-лардан етарли фойдаланиб, маъданга тушган футболчи-ларнинг ўзаро «мулоқот»ни ўрнига қўйишининг иложи бўлмасе! Футболда, дарвоза-бон—ярим жамоа, деган гап бор. Лекин пойтахт темир-йўлчилари майдониде дарво-зони кўриқлаган Юрий Пе-рескоковнинг аҳволи мушкул эканлиги кўриниб турди. Дар-возабон барча ҳужумларни даф этеди, деб ҳеч ким қа-фолот беролмайди-ку.

Тўғри, «Пахтакор» жамоаси қийин даяларни бошдан кечирмоқда. Аксарият ўйин-чилар жараҳатланган ёки эн-дигана майдонга тушган. Ле-кин бу, пахтакорчилар учун ҳамма нарсе кечирарли қаб-лида иш юритишга йўл бер-маслиги керак. Ҳавас қилса арзигулик тўғривар Игорь Шкваринининг ёлғизлибик бо-лаётгани ажабланарли. Ваҳо-лонки, у ўзаро ҳамкорлик, бир-бирини қўллашларини ўр-нига қўйиб, тўғриварга аниқ оширишлар бўлганда, дарво-за ёнида ҳафли вазиятларнинг юзага келиши табиий эди. Унда Мижралов Қосимов билан Андрей Патиничийнинг дурут ҳаракат қилишганини шарҳловчи ҳам таъкидлаб туради.

Хуллас, ҳужумкорликни ях-ши мудофая қабилда иш тут-маган пахтакорчилар ана им-кониатни бой беришди. 28-минутда Шюжда ҳисоби оиди. 33-минутда Кодратъев темирйўлчилар галабасини мустаҳкамлади. Уйин тугаш-га 10 минут қолганда ҳужум-корликча берилиб кетган майдон эгалари кутилмаганда Р. Галиевни йиқитиб, 11 метрлик жарима тўпи белги-ланишига «шароит» яраттиди. Тўпини И. Шкварин дарвозага йўллади. Темирйўлчилар 2:1 ҳисобида галаба қозонишди. Пахтакорчилар эса Москва синовларини давом эттири-шди. 30 июнь кунини торпе-дочилар билан, 3 июлда эса спартакчилар билан кечити-рилган ўйинни ўтказишди. «Пахтакор» бўлса, ҳозирча 10 очко билан охири ўриниде.

Бош муҳаррир Р. РАҲМОНОВ.

Рўзнома таҳрир ҳайъати: Ҳ. ИКРОМОВ, Н. М. МАЖИДОВ, С. МУҲАММАДЖОНОВ, М. Қ. МУҲСИМОВ (бош муҳаррир ўринбосари), Т. Н. НАЖМИДДИНОВ (бош муҳаррир ўрин-босари), В. Т. ОДИЛОВ, М. Қ. ПИРМАТОВ, Р. Қ. ТУРСУ-НОВ, Я. ТУХТАЕВ, Ш. О. УБАЙДУЛЛАЕВ, М. ХАЙРУЛ-ЛАЕВ, Ж. ХОЛҚОСИМОВ, Э. С. ХУҲАЕВ (масъул котиб), М. ШЕРБУТАЕВ, О. ҲИКМАТОВ.

ҚАДРИЯТЛАРИМИЗ

ЧИРОҚ

ЕКИ ДАФН РАСМ-РУСУМЛАРИ ХУСУСИДА

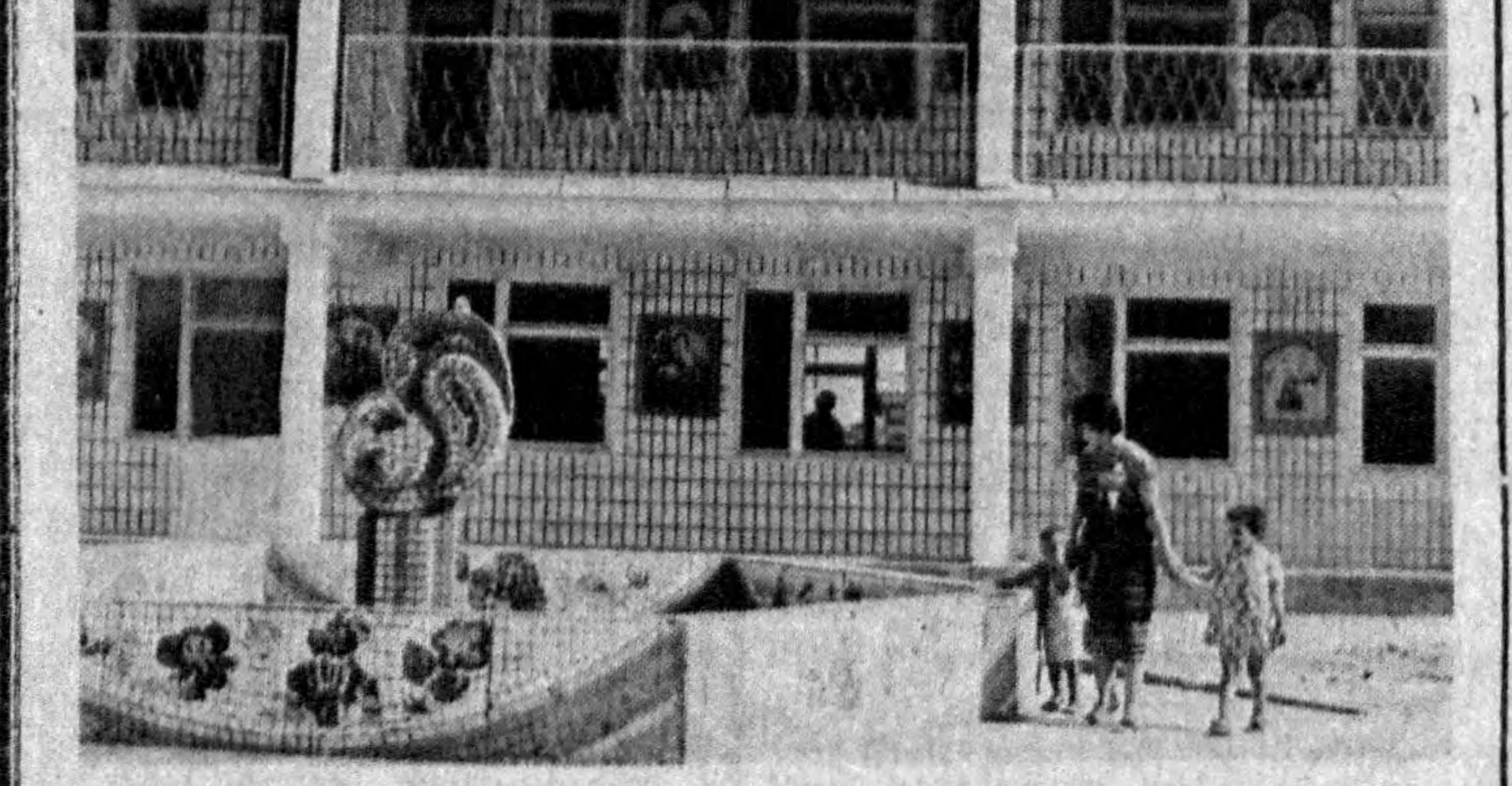
нинг ўзидаёқ азодор оилалар катта чи-кимларга тўшмоқдалар. Ваҳолонки, аза-дор оилалар таширф буюрганлар улера чин юракдан ҳамдардик билдириши, қў-лидан келса бирон ердан бериши, инсо-ний бурчин ўтагани келиши керак-ку!

«Бизнинг ноҳиямизда аза беғлувч о-ўяпти. Улик кўмилгач учин, еттиши, қатор пайшанбалликлар, қирқи, эллик инюси, ҳайит ошлар, йили ва ҳоназоларини ўт-ка-шиш керак. Бу маросимларнинг барчасида жоилқ сўйилиб, юртга ош берилади. Дас-турхонга писта, бодома, шўрданак, ёнғоқ, турли ширинликлар тўлдириб ташланади. Таъзияга келган кишиларнинг писта чекиб, тортиб еб ўтиришларини бир кўш олдингиз-га келтириш-а!» деб ёзибди муштарий Р. Эшназарова. (Чироқчи ноҳияси).

Шундай хатлардан ана бирини ҳаяжон-ланмасдан ўқиб бўлмайди. — «Ўтган йил 27 декабрь кунини дадам вафот этдилар. Шундан билдимки, бизда ҳам чой, дурра, совиу бериш одати бор экан. Яхши одам-ларнинг масъулияти билан дурра тарқатмас-ликка қарор қилдик. Чунки оиламизда фақат дадамгина ишлар эдилар. Укаларим ҳали ёш, ўзим Тошкентда ўқийман. Бир пайт таъзияга келган хотинларнинг: «Вой-ей, дурра беришмади-я» дейишгани қулониға чалиди. Шунда «Эҳ одамлар, дадамнинг ўлишларини олдиндан билган-мизда, тайёргарлик кўрадик, ҳаммангиз-ни рози қилар эдик. Наҳотки, норасида гўдаклар ҳақидан ўзларингизни тиблмай-

ХУШҲАВАРЛАР

МАОРИФ

Пахтачи районидеги Пуш-тин номи 28-мактабининг йилига йилга тайёр-лаш ишлари барвақт бош-лаб юборилди. Таъмирлаш ишларига 30 минг сўм ажратилди. Магистр био-синин пардозлаш ишлари кўпроқ ҳашир билан амал-га оширилмоқда.

— Бу билан ажратилган маблағни тежашига уринаёт-ганимиз йўқ, аксича ундан бошқа мақсадларда фойдала-ниш ниятидамыз, — дейди мактаб директори У. Ҳамроев.

ТОШКЕНТ РАЙОНИДАГИ АЛИШЕР НАВОЙИ НОМИ ЖАМОА ХУЖАЛИГИ ҚИЕФАСИ ЙИЛ САЙИН ҚУРҚАМЛАШИБ БОРАЁТДИР.

Тошкентда ўтказилган ўзига хос санъат мусоҳаба-сида қатнашиб, омадинииз келган эди, — дейди санъат мактаби директори Людмила Шепелова. — Биз жами 40 та санъат мактаби ўртасида фахрий ўринни эгалладик. Кўрсин-танловиде қатнашган

НАМАНГАН ШАҲРИДА «ФАЗО» ДЕБ АТАЛУВЧИ ЯНГИ МЕҲМОҲОНА ҚУРИБ БИТКАЗИЛДИ. МЕҲМОҲОНАДА БАРЧА ҚУЗАЙ-ЛАНЛАР НАВУДУ.

Н. МУҲАММАДЖОНОВ ва А. КОВТУН (ЎЗТАГ) олган суратлар.

ВАҚТНИ БОЙ БЕРМАЙ

ЖУМЛАДАН БИЛИМГОҲ ХО-ЛИСИГА АСФАЛТ ЭТКИЗИЛДИ.

Учта чорроқ синфхона ку-рилди. Истих системаси со-зилди. Юмушларни бажар-ишда ўқитувчилардан Ж. Қу-ватов, Н. Половнов, М. Раҳ-матов, К. Аҳмедов, Р. Собир-ов, Э. Давронов, юқори синф ўқувчиларидан А.